RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 97.581 van 9 juli 2001
in de zaak A. 93.171/XIV-4530.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. GOFFIN,
kantoor houdende te 3050 OUD-HEVERLEE,
Waversebaan 134A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.
ENDFIELD

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van Sierraleoonse nationaliteit, op 3 juli 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 juni 2000 om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 juni 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van hetzelfde bevel;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 18 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 13 juni 2001 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. STALMANS die, loco Advocaat E. GOFFIN, verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op een onbekende datum en verklaart zich vluchteling op een onbekende datum.

1.2. Op 19 april 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigt deze beslissing op een onbekende datum.

1.4. Op 27 juni 2000 wordt aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Deze beslissing luidt als volgt :

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken wordt aan zich noemende XXX geboren te Freetown op 10.03.1977 van Sierra Leonese nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 2.07.2000 om middernacht, het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland en Oostenrijk.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : Wet van 15 december 1980:(2)

o artikel 7, eerste lid, 1/ : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : heeft geen geldig(e) reisdocumenten

o artikel 7, eerste lid, 8/ : oefent een beroepsbedrijvigheid uit in ondergeschikt verband zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging : Ze werd door de RW BOB Leuven op 27.06.2000 om 14.15 gearresteerd op heterdaad van zwartwerk (PV n/LE.55.50.103656/00)

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij/zij gevaar, onverminderd rechtvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.";

2.

Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen

verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt :

"Aangezien de bestreden beslissing in strijd is met het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, artikel 3 EVRM, de Conventie van Genève dd. 28 juli 1951 en het recht van verdediging cfr. Artikel 6 EVRM;

Ten eerste is het zo dat verzoekster zonder enige vorm van proces de beslissing van bevel tot het verlaten van het grondgebied werd betekend;

Verzoekster werd op geen enkele wijze toegelaten om ter zake enige tegenspraak uit te oefenen;

Dat inzake nochtans haar rechten ten zeerste in het gedrang zijn en conform de vaststaande rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens er enige vorm van eerlijk proces dient te worden voorzien;

Dat verzoekster namelijk nog steeds ernstig gevaar loopt in haar land van herkomst en dat dit gevaar nog steeds zeer actueel is;

Dat de algemene oorlogssituatie in het land van herkomst van verzoekster nog steeds voorhanden is;

Dat er op geen enkel vlak enige verbetering merkbaar is, integendeel het oorlogsgeweld is geëscaleerd en driester geworden;

Dat de uitvoering van het bevel tot het verlaten van het grondgebied derhalve zou betekenen dat verzoek(st)er bij aankomst in haar land van herkomst onmiddellijk problemen en vervolging zal ondervinden;

Dat verzoeksters leven aldaar ernstig gevaar loopt;

Dat een verwijderingsmaatregel aldus manifest in tegenstrijd zou zijn met de desbetreffende bepalingen van de Conventie van Genève en er zijn meer dan voldoende elementen aanwezig waaruit blijkt dat een eventuele verwijdering niet in overeenstemming is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden;

Dat de bestreden beslissing derhalve tevens zowel de Vluchtelingenconventie als artikel 3 EVRM schendt.";

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij een schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM, de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en het recht van

verdediging en hiertoe verwijst naar artikel 6 van het EVRM; dat uit haar verzoekschrift blijkt dat haar asielaanvraag definitief werd afgewezen als zijnde onontvankelijk; dat bijgevolg de verzoekende partij het middel met betrekking tot de Conventie van Genève van 28 juli 1951 niet dienstig kan aanvoeren; dat overeenkomstig artikel 77 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de vreemdeling die niet als vluchteling erkend is het grondgebied moet verlaten en de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde hem daartoe een bevel geeft door afgifte van het document overeenkomstig het model van bijlage 13; dat bijgevolg de rechten van verdediging van de verzoekende partij niet werden geschonden; dat de verzoekende partij geen concrete gegevens aanvoert op basis waarvan zij een schending van artikel 3 van het EVRM aantoont; dat artikel 3 van het EVRM geen recht op verblijf op het grondgebied impliceert;

Overwegende dat het bestreden bevel enkel een uitvoeringsmaatregel is van inmiddels definitief genomen administratieve beslissingen, zodat de aangevoerde middelen niet tot de nietigverklaring kunnen leiden van het bestreden bevel; dat bovendien de motieven van het bestreden bevel geenszins door verzoekster worden betwist, zodat zij pertinent en afdoende zijn en de bestreden beslissing kunnen schragen; dat het eerste middel niet gegrond is;

4.1.

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat als volgt luidt :

"Ten derde schendt de bestreden beslissing het vertrouwensbeginsel;

Dat verzoekster namelijk reeds zeer lange tijd alhier op het Belgisch grondgebied werd gedoogd;

Dat na het beëindigen van de asielprocedure er nooit enige stappen zijn ondernomen opzichtens verzoekster teneinde haar het grondgebied te doen verlaten;

Dat verzoekster nochtans diverse malen is tegengehouden en haar identiteit meerdere malen werd geverifieerd;

Dat verzoekster evenwel steeds na contactname met de Dienst Vreemdelingenzaken mocht beschikken;

Verzoekster werd dus steeds ongemoeid gelaten;

Dat verzoekster zodoende op basis van deze gedragslijn van de overheid in huidig concreet geval gedaan rechtmatig kon en mocht betrouwen dat zij een recht van verblijf had;

Dat verzoekster rechtmatig hierop kon en mocht betrouwen;

Dat derhalve tevens het vertrouwensbeginsel is geschonden;

Dat verzoekster ingevolge dit rechtmatig vertrouwen een nieuw leven heeft opgebouwd in België en haar centrum van belangen alhier heeft gevestigd;

Dat evenwel na al die tijd verzoekster plots een bevel tot het verlaten van het grondgebied wordt betekend;

Dat ingevolge deze beslissing de bestreden beslissing ingevolge het uitoefenen van haar discretionaire bevoegdheid ter zake de grenzen van de redelijkheid heeft overschreden;

Dat in het licht van het supra uiteengezette het genoegzaam blijkt dat er ter zake een kennelijke onredelijkheid voor handen is;

Dat de bestreden beslissing derhalve tevens het redelijkheidsbeginsel schendt;

Dat ten gevolge van deze schendingen de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden.";

4.2. Overwegende dat verzoekster illegaal het grondgebied van het Rijk is binnengekomen en blijkbaar nog steeds op dit ogenblik illegaal op dit grondgebied verblijft; dat de administratieve beslissingen zowel van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken als van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inmiddels definitief werden; dat verzoekster niet werd erkend als vluchteling, zodat de verwerende partij op deze grond alleen al het bestreden bevel op wettige wijze kon

nemen; dat in het bestreden bevel op goede gronden wordt verwezen naar de artikelen 7, eerste lid, 1/ en 7, eerste lid, 8/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemde-lingenwet), waarvan verzoekster de toepasselijkheid niet betwist; dat zij zich bijgevolg niet kan beroepen op het vertrouwensbeginsel en evenmin op het redelijkheids-beginsel, vermits zij enkel gedoogd werd op het grondgebied van de Europese Unie; dat het tweede middel ongegrond is;

5. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juli tweeduizendeen, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**